

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisław Stankiewicz
Sędziowie	SA Maciej Żelazowski SA Andrzej Wiśniewski (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin - Zachód w Szczecinie Magdaleny Skowrońskiej

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2021 r. sprawy **D. M.**

oskarżonego z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 148 §1 k.k. w zb. z art. 156 §1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i z art. 190 §1 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 25 stycznia 2021r., sygn. akt III K 419/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a. uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

b. czyn przypisany w punkcie I części dyspozytywnej kwalifikuje z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 148 §1 k.k. w zb. z art. 156 §1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.,

c. obniża karę pozbawienia wolności orzeczoną za czyn I do 11 (jedenastu) lat,

d. na podstawie art. 85 §1 i 2 k.k. i art. 86 §1 k.k. łączy orzeczone kary pozbawienia wolności i orzeka karę łączną 11 (jedenastu) lat pozbawienia wolności,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. T. wynagrodzenie za pełnienie funkcji pełnomocnika z urzędu przed Sądem Apelacyjnym w Szczecinie w wysokości 738 (siedmuset trzydziestu ośmiu) złotych;

IV. zasądza od oskarżonego D. M. na rzecz Skarbu Państwa połowę wydatków za postępowanie odwoławcze, pozostałą częścią obciążając Skarb Państwa i wymierza oskarżonemu opłatę w wysokości 600 (sześciuset) złotych za obie instancje.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 66/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 25 stycznia 2021r., sygn. akt III K 419/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			

1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów		

	postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	obraza przepisów postępowania, tj. naruszenie art. 413	# zasadny # częściowo zasadny	

	§ 2 pkt 1 k.p.k., które miało wpływ na treść orzeczenia, poprzez niewskazanie w części dyspozytywnej wyroku kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu w zmienionej postaci przestępstwa, polegającego na usiłowaniu zabójstwa i spowodowaniu ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego (apelacja prokuratora)	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Rację miał prokurator wskazując, że po zmianie opisu czynu, Sąd powinien wskazać kwalifikację prawną, przed podstawą wymiaru kary.			
Wniosek			
zmiana zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie, iż przypisany oskarżonemu czyn, polegający na usiłowaniu zabójstwa i spowodowanie ciężkiego uszkodzenia ciała pokrzywdzonego, którego opis zmodyfikowano w części dyspozytywnej wyroku, stanowią przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wprowadzona zmiana polegała na wskazaniu kwalifikacji prawnej, zgodnie z wnioskiem apelacji prokuratora.			
3.2.	<p>rażąca niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności za przypisany oskarżonemu czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a w konsekwencji rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności, polegająca na wymierzeniu oskarżonemu za wymieniony czyn 14 lat pozbawienia wolności i w konsekwencji kary łącznej 14 lat pozbawienia wolności, podczas gdy bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, wyrażający się działaniem z niskich pobudek, znacznymi ujemnymi konsekwencjami zdrowotnymi dla pokrzywdzonego oraz bezwzględny i brutalnym sposobem działania, a także wysoki stopień jego winy, jak również negatywna postawa społeczna</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

oskarżonego przed
popęlnieniem
przestępstwa, uprzednia
karalność oskarżonego
oraz cele zapobiegawcze i
wychowawcze,
uzasadniają wymierzenie
oskarżonemu kary 25 lat
pozbawienia wolności za
czyn kwalifikowany z art.
13 § 1 k.k. w zw. z art. 148
§ 1 k.k. w zb. z art. 156 §
1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11
§ 2 k.k. i w konsekwencji
kary łącznej pozbawienia
wolności w tym wymiarze
(apelacja prokuratora)

rażąca niewspółmierność
kar wymierzonych D. M.
poprzez niezastosowanie
wobec niego instytucji
nadzwyczajnego
złagodzenia kary, o którym
mowa w art. 60 §
2 pkt 1 k.k. w
sytuacji, gdy oskarżony
wysłał pokrzywdzonemu
list za pośrednictwem
Prokuratury zawierający
przeprosiny i wyjaśnienia,
kilkukrotnie przeproszał
pokrzywdzonego na
rozprawie, pokrzywdzony
przyjął przeprosiny,
wybaczył oskarżonemu
i oznajmił, że nie
żywi do niego urazy
- w efekcie czego
doszło do pojednania i
zawarcia ugody, na mocy
której ustalono sposób
naprawienia szkody;

rażąca niewspółmierność
kar wymierzonych D.
M. przejawiająca się
pominięciem okoliczności
przemawiających na

korzystać oskarżonego, a mianowicie, że:

- oskarżony i pokrzywdzony byli bardzo bliskimi przyjaciółmi, matka oskarżonego traktowała R. S. jak swojego syna, oskarżony pomagał pokrzywdzonemu, wspierał go finansowo, pomógł mu w przeprowadzce do Anglii, przyjął do swojego mieszkania, a także pomagał w znalezieniu pracy, aby następnie zostać oszukany i zdradzonym przez pokrzywdzonego, który nawiązał romans z jego partnerką i matką dziecka,

- do zdarzenia doszło z powodu zazdrości wywołanej przez A. W., która manipulowała oskarżonym i pokrzywdzonym, utrzymując bliskie relacje z każdym z nich, jednocześnie matacząc w ich wzajemnych relacjach,

- oskarżony działał pod wpływem wzburzenia wywołanego zazdrością o swoją partnerkę i jednocześnie matkę swojego dziecka, która jak się okazało utrzymywała bliskie relacje z jego najlepszym przyjacielem i prawdopodobnie przed zdarzeniem chciała się do niego wybrać (twierdziła, że wraca do matki, a udała się w drugą stronę - w

	kierunku hotelu) (apelacja obrońcy oskarżonego)	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Obrońca oskarżonego ma częściowo rację kwestionując wymiar kary za przestępstwo usiłowania zabójstwa, natomiast nie ma jej prokurator. Przy ocenie wymiaru kary, Sąd I instancji zestawiał wszystkie istotne okoliczności, natomiast w ocenie Sądu odwoławczego nie przydał wystarczającej wagi okoliczności zawarcia ugody i przeproszenia pokrzywdzonego. Mamy bowiem do czynienia z sytuacją, gdy do usiłowania zabójstwa dochodzi w układzie jeden na jeden, zbrodnia ma charakter kameralny i nie zachodzi potrzeba silnego eksponowania względów ogólnoprewencyjnych. W ocenie Sądu odwoławczego fakt, że oskarżony i pokrzywdzony przez lata byli bliskimi przyjaciółmi, a pokrzywdzony przyjął zaproponowaną ugodę, przyjął przeprosiny przemawia za łagodniejszym potraktowaniem, niż uczynił to Sąd I instancji. Z drugiej strony, zupełnie nieracjonalne są oczekiwania obrońcy</p>		

<p>oskarżonego, by Sąd zastosował nadzwyczajne złagodzenie kary, gdyż mamy jednak do czynienia z czynem brutalnym, popełnionym z premedytacją, a zatem o złagodzeniu kary można mówić tylko w zakresie zwyczajnego ustawowego wymiaru.</p> <p>Sąd odwoławczy uznał za zasadne zmiarkowanie kary pomiędzy dolną granicą ustawowego zagrożenia a karą dotychczas wymierzoną, stąd kara za czyn I została ustalona na poziomie 11 lat pozbawienia wolności.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmiana wyroku poprzez uchylenie w punkcie II rozstrzygnięcia o karze łącznej, podwyższenie orzeczonej wobec oskarżonego D. M. kary pozbawienia wolności za przypisany oskarżonemu czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. do 25 lat i na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 88 k.k. orzeczenie wobec oskarżonego kary łącznej 25 lat pozbawienia wolności (apelacja prokuratora)</p> <p>zmiana wyroku i wymierzenie D. M. kar jednostkowych oraz kary łącznej w niższym wymiarze, w tym z zastosowaniem instytucji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>nadzwyczajnego złagodzenia na podstawie art. 60 § 2 k.k. (apelacja obrońcy oskarżonego)</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z przyczyn wskazanych wyżej zmieniono zaskarżony wyrok poprzez obniżenie kary za czyn I do 11 lat pozbawienia wolności.</p>			
<p>3.3.</p>	<p>obraza przepisów postępowania, mająca istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, czego przejawem jest uznanie za w pełni wiarygodne zeznania R. S. - w szczególności te pierwsze, w sytuacji gdy:</p> <p>- pokrzywdzony przyznał przed Sądem, iż w trakcie przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego był pod wpływem silnych leków (dopiero opuścił szpital), a także składając zeznania kierował się gniewem i żalem do oskarżonego, co niewątpliwie wpłynęło na ich treść - przed Sądem pokrzywdzony m.in. nie był pewny, czy oskarżony w chwili wtargnięcia do pokoju miał w ręku nóż;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

- pokrzywdzony podczas pierwszego przesłuchania zeznał, że nóż, którym został zaatakowany na pewno nie był jego, a już na następnym przesłuchaniu zmienił zdanie i był pewny, iż to był jego nóż, który zostawił w mieszkaniu A. W., o czym według niego wiedzieć ma H. W.,

obraza przepisów postępowania, mająca istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, czego przejawem jest uznanie za wiarygodne zeznań H. W., pomimo, że zeznania te pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym (w tym również dowodowymi uznanymi przez Sąd meriti za wiarygodne w całości), w szczególności świadek:

- kategorycznie zaprzeczyła, jakoby pokrzywdzony miał mieszkać z jej córką i pozostawać z nią w związku, w sytuacji, gdy zarówno pokrzywdzony jak i jego znajomi zeznali, iż R. S. zamieszkiwał u A. W. i do czasu powrotu oskarżonego tworzył z nią nieformalny związek;

- zeznała, że nóż, którym został ugodzony pokrzywdzony pochodził z mieszkania A. W.,

pomimo, że świadek nie miał wiedzy (a przynajmniej mieć nie powinien) jakim nożem w rzeczywistości posłużył się oskarżony,

- szczegółowo opisała wygląd noża, którym jej zdaniem został ugodzony pokrzywdzony, a opis ten w sposób rażący różni się od wyglądu noża, którym posłużył się pokrzywdzony (według świadka: brązowa, drewniana rękojeść o prostokątnym kształcie, w rzeczywistości: czarna, owalna rękojeść);

obraza przepisów postępowania, mająca istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez pominięcie przy dokonywaniu oceny wiarygodności zeznań H. W. i R. S. okoliczności, iż świadek H. W. pomimo, że nie mogła mieć wiedzy na temat noża jakim został ugodzony R. S. to wypowiadała się o tym i wskazała jednoznacznie, że jest to na pewno nóż z mieszkania jej córki, natomiast sam pokrzywdzony podczas przesłuchania z dnia 7 maja 2019r. akcentował, aby na tę okoliczność przesłuchać H. W. ("ja chciałbym żeby w tej sprawie została przesłuchana pani H. W. na okoliczność, że nóż którym zostałem zaatakowany był cały czas w mieszkaniu

O.") co świadczy, że pokrzywdzony ustalał ze świadkiem treść składanych przez nią zeznań odnośnie noża;

obraza przepisów postępowania, mająca istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 424 § 1 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie w treści uzasadnienia rozbieżności pomiędzy treścią zeznań H. W. i pokrzywdzonego oraz pozostałych świadków w zakresie relacji łączących A. W. z R. S., a także jaki wpływ mają te rozbieżności na ocenę wiarygodności zeznań;

błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, że oskarżony zabrał z mieszkania A. W. nóż, który był własnością pokrzywdzonego i udał się z nim do Hotelu (...), w sytuacji gdy takiemu ustaleniu jednoznacznie przeczy treść zeznań B. Ś. i A. J. (które wskazywały, iż oskarżony nie miał przy sobie żadnego noża), a także zapis monitoringu (z którego wynika, że oskarżony swobodnie poruszał się po Hotelu, korzystając w tym czasie obiema rękami z telefonu komórkowego) - rozmiar noża jakim został zaatakowany pokrzywdzony uniemożliwiłby jego schowanie pod odzież i zachowanie swobody

ruchów z jaką poruszał się oskarżony;

błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, że nóż, którym pokrzywdzony został zaatakowany pochodził z mieszkania A. W., w sytuacji, gdy opis noża z tego mieszkania jest odmienny od wyglądu noża, którym posłużył się oskarżony,

błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, że oskarżony z nożem w ręce wszedł do pokoju pokrzywdzonego, w sytuacji, gdy takiemu ustaleniu jednoznacznie przeczy zapis monitoringu, na którym nie widać, aby oskarżony trzymał w ręku nóż, a nadto sam pokrzywdzony podczas przesłuchania na rozprawie zeznał, iż nie jest pewny, aby pokrzywdzony miał nóż wchodząc do pokoju;

błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, że D. M. działał w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia R. S. w sytuacji, gdy zamiar sprawcy nie może być oceniany wtórnie przez pryzmat strony przedmiotowej (użytego narzędzia, czy skutków spowodowanych przez sprawcę) w oderwaniu od okoliczności

	<p>podmiotowych - odstąpienie przez oskarżonego od zadawania ciosów nożem, pomimo że miał fizyczną przewagę nad pokrzywdzonym, nie został spłoszony, ani zauważony przez nikogo, co oznacza, że obiektywne możliwości, aby pozbawić życia R. S., jeżeli takowy zamiar faktycznie by mu towarzyszył (apelacja obrońcy oskarżonego)</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ilościowo duża liczba zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego nie przełożyła się na ich trafność. Skarżący może bowiem próbować narzucić narrację zmierzającą do rozliczenia związku łączącego pokrzywdzonego z A. W., czy źródła pochodzenia noża, jednakże w sprawie – jak słusznie zauważył obrońca w trakcie rozprawy apelacyjnej – istotne są 3 elementy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. w jaki sposób oskarżony wszedł w posiadanie noża, 2. prawidłowość kwalifikacji prawnej z wyznaczeniem usiłowania zabójstwa, 3. zastosowanie złagodzenia kary. <p>Nie budzi bowiem wątpliwości, że to</p>		

oskarżony był osobą, która zadała R. S. trzy uderzenia nożem, z których pierwsze pozbawiło go możliwości ucieczki, a pozostałe dwa godziły w jego życie i tworzyły ciężki uszczerbek w rozumieniu art. 156 k.k. W tym zresztą kierunku zmierzają wnioski apelacji obrońcy oskarżonego o zastosowanie kwalifikacji z art. 156 k.k.

By wyjaśnić wątpliwości co do okoliczności, które nie miały istotnego znaczenia, A. W. zerwała związek z oskarżonym, przeniosła się do Polski i wówczas pokrzywdzony z nią zamieszkał, ale odszedł od niej w chwili, gdy na powrót do Polski zdecydował się oskarżony. Rzeczywiście, R. S. kontaktował się z H. W. i rozmawiał z nią o nożu (k. 513-515).

Nie zmienia to jednak faktu, że w ocenie Sądu odwoławczego oskarżony poszedł do Hotelu (...) wiedziony nieuzasadnioną zazdrością o kontakty A. W. z R. S., gdyż nie ma powodu, by kwestionować wiarygodność ich zeznań, że po raz ostatni rozmawiali tydzień przed zdarzeniem, a w hotelu (...) w dniu zdarzenia nie było. Przesadna zazdrość D. M., która doprowadziła do tragedii nie była zatem uzasadniona.

Wbrew temu, co eksponuje obrońca

oskarżonego, D. M. w trakcie pobytu w hotelu ubrany był w taki sposób, że z łatwością mógł ukryć nóż pod kurtką. Na nagraniu widać zresztą, że po wyjściu z pokoju, w którym wielokrotnie ugodził R. S. nożem zakładał kurtkę. Ta właśnie okoliczność wskazuje, że pod nią musiał ukryć nóż, z którym przyszedł do hotelu, gdyż inaczej nie miałby powodu, by ją zdejmować. O tym, że nóż, który wcześniej należał do R. S., a który zostawił go w mieszkaniu zajmowanym przez A. W. został stamtąd zabrany przemawia nie tylko rozpoznanie go przez pokrzywdzonego, ale też fakt, że oskarżony widząc A. W. idącą w kierunku pobliskiego Hotelu (...) i nie wiedząc, że jest to związane tylko z faktem, że tam pozostawiła samochód, zawołał ją, by wróciła do mieszkania i stamtąd poszedł do hotelu z jasnym zamiarem zemsty. Ten fakt w połączeniu z kilkunastominutowym krążeniem po korytarzach hotelu uwidocznionym na nagraniu monitoringu wskazuje na działanie z premedytacją, co wyklucza trafność argumentacji skierowanej na zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary, aczkolwiek pojednanie i przyjęcie przeprosin miało wpływ na wymiar kary, ale

<p>w granicach zwyczajnego ustawowego wymiaru.</p> <p>Wreszcie, ostatnia kwestia związana z rzekomym odstąpieniem od usiłowania, również nie jest uzasadniona. Oskarżony nie zaprzestał swojej akcji przestępczej dlatego, by doszło do odstąpienia od usiłowania, ale dlatego, że był przekonany o skutecznym jej zakończeniu. Gdyby bowiem intencją oskarżonego było odstąpienie od usiłowania zabójstwa, podjąłby kroki zmierzające do uratowania życia pokrzywdzonego. Natomiast wypowiedzenie w chwili zadawania ciosów w pogramicze brzucha i klatki piersiowej słów: „Zdechnij psie” albo „teraz możesz zdychać psie” wyraźnie wskazują na zamiar zabójstwa, a potwierdzeniem ich jest relacja telefoniczna, że zrobił coś bardzo złego. Zarówno zatem intencją, jak i przekonaniem oskarżonego było dopuszczenie się zabójstwa, co szczęśliwie nie nastąpiło, ale nie na skutek działań oskarżonego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmiana wyroku poprzez:</p> <p>1. zmianę kwalifikacji prawnej pierwszego czynu i uznanie oskarżonego za winnego tego, że w dniu</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>5 marca 2019r. w P. przy ul. (...) na terenie hotelu Dobosz, działając w zamiarze bezpośrednim zadał R. S. jeden cios nożem w lewy pośladek oraz dwa ciosy nożem w okolicę granicy brzucha i klatki piersiowej po stronie prawej, powodując w ten sposób trzy rany klute, krwotok do jamy otrzewnej i wstrząs hipowolemiczny, stanowiące ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, tj. czynu z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i wymierzenie mu na podstawie tego przepisu kary pozbawienia wolności z nadzwyczajnym złagodzeniem kary na podstawie art. 60 § 2 pkt 1 k.k.,</p> <p>2. wymierzenie oskarżonemu kary za drugi czyn z nadzwyczajnym złagodzeniem, na podstawie art. 60 § 2 pkt 1 k.k.,</p> <p>3. wymierzenie oskarżonemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji</p>			
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego, nie doszło do zmiany wyroku w postulowanym kierunku.</p>			

<p>3.4.</p>	<p>obrazę przepisów postępowania, mająca istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie podczas wyrokowania części dowodów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a mianowicie zeznań świadków A. J. i E. S. (1) oraz wiadomości sms wysyłanych przez A. W. do E. S. (1) - których w uzasadnieniu wyroku Sąd meriti nie poddał ocenie, nie wskazał, czy stanowiły one podstawę wyroku, czy może nie zostały uwzględnione przy ustalaniu faktów (apelacja obrońcy oskarżonego)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut ten jest trafny tylko w tym zakresie, w jakim powołuje się na brak oceny dokonanej przez Sąd I instancji. Tyle, że sam zaistnienia obrazy przepisów postępowania nie może skutkować uwzględnieniem apelacji, gdyż wymaga dodatkowo wskazania, że uchybienie przepisom postępowania ma wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a tego wykazać się nie da. Świadek A. J. złożyła prawdziwe zeznania, jednakże jej wiedza sprowadza się do tego, że oskarżony krążył</p>			

<p>po korytarzach hotelu (...), szukając pokrzywdzonego, czego oskarżony nie kwestionował. Nie widziała również w jego ręku noża, ale ta okoliczność wynika także z zeznań recepcjonistki i nagrania monitoringu, a zatem nie jest niczym wnoszącym do sprawy coś nowego.</p> <p>Zeznania E. S. (2) również nie wnoszą nic nowego, gdyż jest świadkiem ze słyszenia, a zatem wszystko, co mogła przekazać Sądowi to informacje, które uzyskała od syna i A. W., czyli osób, które zostały przesłuchane przed Sądem.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>brak</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na brak wpływu uchybienia procesowego na treść wyroku, nie było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		

<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.5. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>sprawstwo obu czynów, kara za groźby karalne</p>		
<p>Związłe o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>zarzuty apelacyjne nie przekonały o swojej słuszności</p>		
<p>1.6. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>wskazanie kwalifikacji prawnej czynu pierwszego, obniżenie kary za ten czyn do 11 lat pozbawienia wolności, a tym samym wymierzenie nowej kary łącznej z zastosowaniem pełnej absorpcji</p>		
<p>Związłe o powodach zmiany</p>		
<p>przyczyny wskazane są w sekcji 3 uzasadnienia</p>		

1.7. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
1.8. <i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
I lit. a i d	Zmiana jednej z kar jednostkowych skutkowała uchyleniem dotychczasowej kary łącznej i koniecznością wymierzenia nowej kary. Według przepisów obowiązujących w chwili popełnienia czynu nie istniał oblig podwyższania dolnej granicy, zatem były to przepisy względniejsze dla oskarżonego. Sąd II instancji zastosował zatem pełną absorpcję, nie znajdując podstaw do zakwestionowania przyjętej przez Sąd I instancji reguły, a przy tym mając na uwadze fakt, że wcześniejsze groźby doprowadziły do skutku w postaci ataku oskarżonego na pokrzywdzonego, zatem działania dalej idącego niż sama groźba.	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego	

	od ponoszenia kosztów sądowych, wydatkami postępowania odwoławczego zostały obciążone obie strony, które nie wygrały swoich apelacji. Wysokość opłaty została ustalona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 6 i art. 10 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.	
III.	Pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego, który działał z urzędu zasądzono wynagrodzenie według norm przepisanych.	
7. PODPIS		
Andrzej Wiśniewski S. M. Ż.		

1.9. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	niewskazanie kwalifikacji prawnej oraz wysokość kary	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.10. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kwalifikacja prawna oraz wysokość kary	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana